

G i n t a r ė J o v a i š y t ė

Pasvalio P.Vileišio vidurinės mokyklos IIIg klasės
mokinė

E i l ė r a š č i a i

1999

(Pasvalio literatų klubas "Užuovėja")

P a s a u l i o m a ž ū j ū v a r g a i i r
d ž i a u g s m a i

(eilėraščių ciklas)

1.

Kurmio dainelė

Aš, mažas juodas padarėlis,
Kⁿisū giliai, labai giliai.
N^šeskyrė Dievas man akyčių,
Tad tenka rausti man ir taip.
Vienatvė plėšo mano širdį
Į tūkstančius mažų širdžių,
Bet aš verkiu, kai nieks negirdi
Ir nieks nemato, ką veikiu.
Gyvenims mano - bėdžio dienos,
Nė slieko kartais nerandu -
Todėl skrandukas mano jau pamiršo,
Ką reiškia būti solidžiu skrandžiu...

2.

Plastmasinio maišelio svaičiojimui
apie nūdienos gyvenimą

Kabu aš vienas ant kabliuko
Tylioj kabykloj vakare
Ir laukiu savo šeimininko,
Kuris užmiršo, regis, jau mane.
Keliausiu aš namo ir vėlei,
Mane laikys tvirta, žiauri ranka-
Juk tąsyk ji atsivėdėjus
Į kampa nusviedė mane.
Neklauskit, kas many čia tūno,-
Aš gi pastumdėlis tiktai esu.
Likimas mano prigimty juk glūdi:
Suplyšt ir būti išmestam - žiauru!

3.

Grindinio plytelių raudos

Mes juk apleistos labiausiai iš visų,
Nerūpim niekam !Kaip ba isu!
Kiekvieną dieną mus žaloja žmonės eidami,
Dažnai apspjauna mažvaikiai basi...
Nerūpim niekam iš tiesų -
Juk mes tik plytos vargdienės...Klaiku!
Su nutrupėjusiom galvom ir kojom
Ar nekeliam pavojaus jums?
Antai močiutė vargiai klibinkėčiuoja,
O jeigu ji už mūsų atbrailos užklius?
Taip norime atrodyt gražios,sveikos
Ir nepakišt jums savo kojos nelemtos...

4.

Telefono komentaras

Dažniausiai snūduriuoju ant lentynos
Ir tinginystei leidžiu reikštis į valias.
Bjauriuosi darbu savo aš nuoširdžiai
Ir kartais tyliu per dienas...
Bet kai pašaukiat jūs mane tarnybon,
Man krinta nuotaika iš pat padebesių.
Ir jūs supraskit,kaip koktu klausytis
Tų nelemtų pabodusių kalbų...
"Alio!"-pasako vienas balsas,
"Klausau,klausau",-atsiliepia kitam gale.
Imu aš skęsti pletkų marmalynėj,
Nuo tauškalų iškausta net galva...
O jeigu būčiau gimęs drugeliu.,
Skrajočiau sau tyloj -kaip būtų nuostabu!

Musės žygdarbiai

Zirzuoju per dienų dienas aš drąsiai -
Smalsumas gena nuotykių ieškot.
Esu aš įkyrumo meno specialistė
Ir moku šauniai nervais laviruot.
Jei pasitaiko koks niūrus tipelis,
Iš džiaugsmo zvimbteliu spamais
Ir nulekiu pametus galvą -
Tiesiog prie pat aukos ausies.
Žmogelis muistos, kepurėjas
Ar diriguoja laikraščiu senu,
O man - tik lėkt smagiai su vėju
Ir linksmintis, kol nuilstu...

Gintarė Jovaišytė

x x x

Gaudau vėją laukuose
Ir skraidau tarytum laisvas paukštis.
Netikiu tikrove paprasta,
Tik svajoju būt laiminga ir linksma.
Aidas mano juoko ir širdies daina
Ritasi per dangų-žydrą žydrą...
Ei, ar jūs nematote manęs?!
Jūs pažvelkit - aš laisva, laiminga!

x x x

^Pavykim saulę, riedančią dangum,-
^Te spinduliai auksiniai josios
^Sušildys mūsų šaltas širdis.
^Pavykim debesį lietaus juodžiausią -
^Tegu nuplaus jis mūsų sielas
Dangaus lašais sidabro.
Pavykim ir skrajūną šiaurės vėją-
Padangių paukštį žvarbų-
^Tegu jis léks ir išbarstys po žemę
^Mūs vienišas, tuščias mintis.

x x x

Žvakės šviesoje tirpsta tyla...
Miegas saldus tarsi šmėkla klajūnė
Gaubia mane ir liūliuoja slapčia.
Spindinčios žvaigždės beribiam dangui
Rodo man kelią pas mėnesį skaistų,
Tylą sudrumstę žingsniai sniege
Nutolsta palikę šešėlių klaikų...
Išeinu, palikus anapus pasaulį dulkėtą,
Pilną pykčio ir blogio karčiųjų lašų,
Man tereikia tylos ir ramybės -
To, ko žemėje surasti kol kas negaliu...

x x x

Taip nebūna

Nebūna niekad taip, kaip tu norėtum.
Atsikeli ryte, o saulė miega,
Už lango trankos vėjas ir lietus,
Paniurėlis šlepsena gatvėmis kartu.
Tu nori džiaugtis, bet būna liūdna,
Ne sykį klausai vis savęs - kodėl?
Nebūna ~~taip~~ niekad taip, kaip tu norėtum.
nebūna, nes gyvenam ne sapne, deja...